

Artikel 3.

1. Nærværende konvention finder anvendelse på personer, der er beskæftiget i sådanne af de nedenfor nævnte virksomheder, som de ratificerende medlemsstater måtte angive i en erklæring, der er vedlagt deres meddelelse om ratifikation:

- a) virksomheder, institutioner og administrative organer, der udfører personlige tjenesteydelser;
- b) post- og telegrafvæsenet;
- c) blodvirksomheder; samt
- d) teatre og offentlige forlystelsessteder.

2. Enhver medlemsstat, der har ratificeret nærværende konvention, kan senere til det internationale arbejdsbureau's generaldirektør fremsende en erklæring, hvorefter den påtager sig de af konventionen følgende forpligtelser med hensyn til sådanne i foregående stykke anførte virksomheder, som ikke allerede er nævnt i en tidligere afgivet erklæring.

3. Enhver medlemsstat, der har ratificeret nærværende konvention, skal i sine årlige rapporter i henhold til artikel 22 i den internationale arbejdsorganisations statut angive, i hvilket omfang konventionens bestemmelser er gennemført eller agtes gennemført med hensyn til sådanne af de i stk. 1 nævnte virksomheder, som ikke er omfattet af en i medfør af stk. 1 og 2 afgivet erklæring, samt de skridt, der måtte være taget med henblik på en gradvis gennemførelse af konventionen i sådanne virksomheder.

Artikel 4.

1. Der skal om nødvendigt træffes egnede foranstaltninger til at fastsætte afgrænsningen mellem de af nærværende konvention omfattede virksomheder og andre virksomheder.

2. Hvor der er tvivl om, hvorvidt en virksomhed eller en institution eller et administrativt organ er omfattet af nærværende konvention, skal spørgsmålet afgøres enten af den pågældende myndighed efter forhandling med de pågældende arbejdsgiveres og arbejderes repræsentative organisationer, hvor sådanne findes, eller på anden med national lovgivning og praksis stemmende måde.

Artikel 5.

Den pågældende myndighed eller det særlige organ i hvert enkelt land kan udelukke fra konventionens bestemmelser:

- a) virksomheder, hvor kun medlemmer af arbejdsgiverens familie, som ikke er og ikke kan betragtes som lønarbejdere, er beskæftiget;
- b) personer, der indtager ledende stillinger.

Artikel 6.

1. Alle personer, der er omfattet af nærværende konvention, er under iagttagelse af bestemmelserne i de følgende artikler berettiget til en uafbrudt ugentlig hvileperiode på mindst 24 timer for hver periode på 7 dage.

2. Den ugentlige hvileperiode skal såvidt muligt falde på samme dag for alle i virksomheden beskæftigede personer.

3. Den ugentlige hvileperiode skal såvidt muligt falde sammen med den ugedag, der ved tradition eller sædvane inden for det pågældende land eller område er fastsat som hviledag.

4. De traditioner og sædvaner, der er gældende inden for religiøse mindretal, skal såvidt muligt respekteres.

Artikel 7.

1. Hvor arten af det arbejde, der udføres, eller af tjenesteydelser, der udføres af virksomheden, størrelsen af den befolkningsgruppe, der skal betjenes, eller antallet af beskæftigede personer ikke tillader gennemførelse af bestemmelserne i artikel 6, kan den pågældende myndighed eller det særlige organ inden for det enkelte land indføre en særlig ordning af den ugentlige hvileperiode for særlige af nærværende konvention omfattede kategorier af personer eller arter af virksomheder under hensyntagen til alle væsentlige sociale og økonomiske faktorer.

2. Alle personer, der er omfattet af sådanne særlige ordninger, er for hver periode på 7 dage berettiget til en hvileperiode, der i alt mindst svarer til den i artikel 6 fastsatte periode.

3. Bestemmelserne i artikel 6 finder imidlertid anvendelse på personer, der er beskæftiget i en virksomhed, der er omfattet af en særlig ordning, når de er beskæftiget i sådanne særlige afdelinger af virksomheden, der — såfremt de var selvstændige — ville være omfattet af nævnte artikels bestemmelser.

4. Eventuelle foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3 skal træffes i samråd med de pågældende repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne findes.

Artikel 8.

1. Der kan midlertidigt gives tilladelse til hel eller delvis afvigelse fra bestemmelserne i artiklerne 6 og 7 (herunder midlertidig ophævelse eller indskrænkning af hvileperioden) i hvert enkelt land